

навичками та прищеплення студентам інтересу до занять спортом.

Студентам спеціальної медичної групи були представлені різноманітні види навчального процесу, такі як, декілька видів фітнесу: пілатес, фітбол аеробіка, корегуючі гімнастика, тренажерна зала, класична аеробіка, калланетика, стретчинг, профілактор Євмінова та різноманітні бесіди спрямовані на придбання студентами знань з основ теорії, методики і організації фізичного виховання, на формування у студентів свідомості і переконаності в необхідності регулярно займатися фізичною культурою і спортом.

Досягнення мети фізичного виховання залежить від ефективності проведення кожного заняття в системі фізичного виховання у ВНЗ. Для забезпечення цілеспрямованої діяльності викладачів та студентів, сприятливої робочої обстановки і дисципліни занятті викладачеві необхідна ретельна підготовка, яка повинна починатися до початку навчального року і ґрунтуватися на вивченні вимог навчальної програми.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Ю. А. Верига, к. е. н., професор, професор кафедри обліку і аудиту

Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка;

А. І. Мілька, к. е. н., доцент кафедри бухгалтерського обліку і аудиту

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Однією із потреб сьогодення є забезпечення рівного доступу до якісної освіти усіх без винятку людей, незважаючи на національні, соціальні, чи психофізичні відмінності. Важливість розв'язання даного питання зумовлене визначенням головної цінності сучасної освітньої моделі – розвитку кожної особистості суспільства. Для осіб з функціональними обмеженнями здоров'я отримання вищої освіти, престижної спеціальності, гідно оплачуваної праці – це чи не єдина можливість подолати стан відчуження, в якому вони опинилися за об'єктивних умов, пов'язаних зі станом здоров'я.

Різні аспекти супроводу навчання осіб з особливими освітніми потребами у закладах освіти досліджувались такими науковцями: Г. Бойко, А. Кісляк, К. Кольченко, С. Місяк, П. Таланчук, М. Чайковський, В. Шиян тощо.

Інклюзивне освітнє середовище – сукупність умов, способів і засобів їх реалізації для спільного навчання, виховання та розвитку здобувачів освіти з урахуванням їхніх потреб та можливостей [1]. Об'єднана форма навчання у закладах освіти передбачає спільне навчання осіб з особливими освітніми потребами з іншими студентами, та визнає за ними рівні права на отримання ними освіти і потребує здійснення політики рівних можливостей навчання.

Загальновідомо, що супровід навчання має здійснюватись за певними напрямками: педагогічний, технічний, соціальний, культурно-територіальний, психологічний, медикореабілітаційний, спортивний, професійно-адаптаційний – і має розпочинатись з моменту вступу осіб з особливими потребами у вищі заклади освіти.

Перед закладами освіти ставляться певні завдання, щодо надання освіти особам з особливими освітніми потребами:

- забезпечення достатнього методичного рівня навчального процесу;
- забезпечення доступності освітнього середовища;
- специфічний супровід навчання;
- необхідні умови для побуту студентів з особливими потребами.

Однак у вищих закладах освіти ще не створено достатніх умов для такої категорії людей. Вважаємо, що основними труднощами для їх надання є:

- не в повній мірі достатнє матеріальне й технічне забезпечення вищих закладів освіти;
- обмежена кількість (а загалом і відсутність) фахівців у вищому закладі освіти з досвідом роботи із особами з особливими освітніми потребами;
- психологічна невідповідність викладацького складу;
- відсутність проведення для професорського-викладацького персоналу курсів підвищення кваліфікації, семінарів з тематики інклюзивного навчання, міждисциплінарних тренінгів, відкритих занять, які демонструють професійне зростання і на-

дають можливість визначити подальші завдання власної і командної діяльності та багато інших.

Отже, професорського-викладацькому персоналу вищих закладів освіти необхідно запроваджувати послідовну і ціле-спрямовану роботу з формування технології інклюзивної освіти осіб з особливими освітніми потребами.

Список використаних джерел

1. Про освіту [Електронний ресурс] : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII / Україна. Верховна Рада. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>. – Назва з екрана.

ЕЛЕКТРОННИЙ ДЕКАНАТ ЯК СКЛАДОВА ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

К. Ю. Вергал, к. е. н., доцент, директор інституту економіки, управління та інформаційних технологій;

О. В. Гасій, к. е. н., доцент кафедри фінансів та банківської справи

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Ефективність освітнього процесу у закладах вищої освіти (ЗВО) залежить від налагодженої взаємодії між різними структурними підрозділами та ефективної організації процесів обміну інформації. Насамперед це стосується роботи в деканатах, де зосереджена вся база даних про студентів, здійснюється організація навчального процесу та відбувається взаємодія з усіма структурними підрозділами, у тому числі з кафедрами. В наш час, не зважаючи на інтенсивну автоматизацію процесів документообігу, велика частка процесів в деканатах або пов'язана з ручною обробкою або ж потребує представлення даних в різних форматах, відповідно до потреб інших підрозділів ЗВО. Це в свою чергу призводить до зростання ймовірності допущення помилок, до зменшення продуктивності в роботі деканату, зниження ефективності та оперативності інформаційного обміну.

А тому в умовах розвитку інформаційних технологій впровадження електронного деканату на базі електронної платформи ЗВО є актуальним завданням.

Електронний деканат – це окремий сервіс освітнього порталу ЗВО, який здійснює автоматизовану організацію та підтримку освітнього процесу [1, с. 29]. Основними видами інформації, що